

แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของซูซูกิ Implementing Isan Folk Music for Practicing Violin Performance Skill Based on Suzuki Method Concept

ชวฤทธิ์ ใจงาม* กฤษกร อ่อนละมุล

Chavalit Chaingam, Kritsakorn Onlamul

นักศึกษาลัทธิดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Chavalit_2527@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของซูซูกิ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อสร้างแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของซูซูกิ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 และ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของซูซูกิ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน 2) แบบประเมินประสิทธิภาพแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของซูซูกิ มีประสิทธิภาพ 70.10/76.35 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 70/70

2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของซูซูกิ โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x}=4.81, =0.11$)

คำสำคัญ:แบบฝึกไวโอลิน เพลงพื้นบ้านอีสาน แนวคิดของซูซูกิ

Abstract

The research title on Implementing Isan Folk music for practicing violin performance skill based on Suzuki method concept is an experimental research aimed to create of the violin performance practice package by implementing Isan folk music based on Suzuki method with effectiveness of 70/70 and to find out the satisfaction of the students toward the use of the designed violin performance practice package by implementing Isan folk music based on Suzuki method. The samples were 12 students at Ubon Ratchathani Rajabhat University. The research instruments comprised 1) a violin performance practice package by implementing Isan folk music, an evaluation form to find out the effectiveness of the violin performance practicing exercise by implementing Isan folk music, and 3) self-evaluation form to find out the students' satisfaction. The statistics used for analyzing the data were percentage, mean, and standard deviation (S.D).

The findings revealed as follows;

1. The effectiveness of the violin performance practice package with Isan folk music based on Suzuki method was 70.10/76.35 which was higher than the standard criteria of 70/70.

2. Averagely, the students' satisfaction with the designed violin performance practice package by implementing Isan folk music based on Suzuki method was at the highest level ($\bar{x}=4.81$, S.D.= 0.11).

Keywords: Violin Training, Isan Folk music, Suzuki concept

บทนำ

การศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยทั่วไปเป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของวิชาเอกในสาขาต่างๆ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้เปิดสอนหลักสูตรในหลายสาขาวิชา ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือสาขาวิชาดนตรีสากล เพราะวิชาดนตรีมีส่วนในการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ นอกจากนี้ยังมีส่วนเสริมสร้างสมาธิ ความจำ เชี่ยวชาญ ความคิดสร้างสรรค์ และเพื่อจรรโลงสังคมให้มีความเป็นหนึ่งเดียว จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาและในประเทศไทยได้มีการเรียนการสอนดนตรีอย่างเป็นระบบแบบแผน ตั้งแต่การศึกษาในระดับพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาดนตรี(2559)ได้กล่าวไว้ในวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่า เน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติตามหลักวิชาการดนตรี การจัดการศึกษาของสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงมุ่งผลิตบัณฑิตวิชาชีพดนตรี เพื่อให้มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ และเพื่อตอบสนองความต้องการบุคลากรของสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่ดำเนินกิจกรรมด้านดนตรี มุ่งเน้นให้บัณฑิตมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดนตรี อันเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อการผลิตผลงานดนตรีในยุคปัจจุบัน ก่อเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาชีวิต และสังคมต่อไป ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีได้มีการเปิดสอนหลักสูตรวิชาเอกเครื่องสายสากลโดยเน้นการสอนไวโอลินเป็นหลัก

ไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีตะวันตกเริ่มนิยมกันแพร่หลายในคริสต์ศตวรรษที่ 17 จนถึงปัจจุบัน เครื่องดนตรีประเภทนี้สามารถเล่นได้คล่องแคล่ว ดังคำกล่าวของ Kara Eubanks(2014) ได้กล่าวว่า ไวโอลินมีเสียงที่แจ่มใสจนได้สมญานามว่าเป็นราชินีแห่งเครื่องดนตรีสากล (Queen of Musical Instruments) ในตระกูลไวโอลิน (Violin Family) ซึ่งประกอบด้วย ไวโอลิน วิโอลา เชลโล และ ดับเบิลเบส ไวโอลินมีขนาดเล็กที่สุดเมื่อนำทั้งหมดมาเล่นร่วมกันแล้วจะเรียกว่า วงเครื่องสาย (String) ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีหลักของวงออร์เคสตรา โกวิท วัฒนศิริ (2550) ได้กล่าวว่าเครื่องดนตรีไวโอลิน ยังสามารถนำไปใช้ในการบรรเลงประกอบวงดนตรีต่างๆได้อีกมากมายและยังสามารถเล่นได้หลากหลายสไตล์ เช่น แนวป๊อป แจ๊ส ฯลฯ ไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีที่มีความยากในการบรรเลง โดยเนื่องจากไม่มีตำแหน่งเสียงที่ชัดเจน มีการเคลื่อนที่ตำแหน่งนิ้ว และเทคนิคที่ซับซ้อนมากมาย ปัจจุบันในการเรียนการสอนไวโอลินส่วนใหญ่ในประเทศไทยนิยมใช้แบบวิธีการสอนของซูซูกิ (Suzuki Violin Method) ซึ่งเป็นแบบฝึกที่เหมาะสมสำหรับการเริ่มฝึกไวโอลินเบื้องต้น และเป็นที่ยอมรับในระดับสากลทั่วโลก ซึ่งสอดคล้องกับ Ginger (2001) กล่าวว่า การวางแผนการเรียนไวโอลินที่มีประสิทธิภาพในระดับเบื้องต้น ควรเน้นด้านระดับเสียง ด้านคุณภาพของเสียง และด้านจังหวะและเทคนิคต่างๆซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการเรียนไวโอลินในระดับอุดมศึกษาต่อไป

ชินอิจิ ซูซูกิ (Shinichi Suzuki) เกิดเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 1898 ถึงวันที่ 26 มกราคม 1998 เสียชีวิตเมื่อตอนอายุได้ 99 ปี ที่เมืองมัตสึโมโตะในประเทศญี่ปุ่น ซูซูกิเป็นนักดนตรีชาวญี่ปุ่น ผู้เป็นเจ้าของทฤษฎีตำรา ซูซูกิไวโอลิน (Suzuki Violin Method) “เด็กทุกชาติทุกภาษาในโลกนี้สามารถพูดภาษาของตนได้โดยไม่ต้องลำบากยากเย็น แม้ว่าไวยากรณ์ของภาษานั้นจะซับซ้อนเพียงไรก็ตาม ถ้าไม่เป็นคนที่มีความพิการทางสมอง หรือร่างกายในส่วนที่เกี่ยวกับการพูด การฟังแล้ว เด็กจะเรียนรู้และใช้ภาษาได้เป็นอย่างดีทุกคน” ซูซูกิกิจึงนำหลักการเรียนรู้ภาษาของเด็กมาใช้ในการสอนไวโอลิน และเรียกวิธีการการสอนนี้ว่า “วิธีพูดตามแม่” (Mother-Tongue Method) เขาได้ตั้งกฎขึ้นมาโดยใช้ชื่อว่า “กฎแห่งความสามารถ” (The Law of Ability) จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า มนุษย์ทุกคนต้องเรียนรู้ภาษาของตนเองก่อนที่จะมีการฝึกการเขียน โดยจะฝึกจากการจำ จากสิ่งแวดล้อมรอบข้าง จากการฝึกกระทำซ้ำๆ บ่อยๆ นอกเหนือจากวิธีการสอนแบบ (Mother-Tongue) ซูซูกิกิจึงให้ความสำคัญกับเรื่องการสร้างแรงจูงใจในการเรียน ในเรื่องของแรงจูงใจเป็นเบื้องต้นในการเรียนการสอนที่ซูซูกิได้วางแผนไว้ในตำราได้ออกแบบการสอนที่ละขั้นตอนให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติได้ โดยไม่รู้สึกลำบากมากเกินไป ซึ่งจะแตกต่างกับตำราไวโอลินอื่นๆ ไปอย่างชัดเจน (Starr, 2000)

บทเพลงพื้นบ้านอีสานกว่าจะมีวิวัฒนาการมาเป็นการสอนดนตรี ต้องใช้ระยะเวลาเนิ่นนานนับพัน ๆ ปี ภาคอีสานเป็นดินแดนที่มีผู้คนตั้งบ้านเมืองที่อยู่อาศัย มีอารยธรรมหลากหลาย ศิลปวัฒนธรรมของดนตรีพื้นบ้านซึ่งเป็นมรดกของแต่ละภูมิภาค ก็ยังมีการสืบทอดต่อๆ กันมาจากรุ่นสู่รุ่นจนถึงปัจจุบัน บทเพลงพื้นบ้านอีสาน เป็นเพลงที่ได้รับความนิยมรู้จักกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน (จารุวรรณ ธรรมวัตร, 2543) นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีบางส่วนมีพื้นฐานในการฟังดนตรีมาจากเพลงพื้นบ้านอีสานซึ่งเป็นสิ่งที่เขาได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เด็ก ๆ ส่วนมากนักศึกษาที่เข้ามาเรียนเป็นนักศึกษาที่มาจาก ชุมชนชนบท ต่างอำเภอ หรือมาจากต่างจังหวัดก็มี ในทางปฏิบัติของดนตรีจะเป็นเรื่องยากมากถ้านักศึกษาที่เข้ามาเรียนนั้นไม่มีพื้นฐานในเรื่องของดนตรีมาก่อน ยิ่งที่เป็นเครื่องที่ต้องใช้ทักษะในการฟังมากๆ เช่น “ไวโอลิน” ไวโอลินนับว่าเป็นเครื่องดนตรีที่ต้องใช้ทักษะความสามารถของผู้บรรเลงอย่างยิ่งทั้งเรื่องทฤษฎี การฟัง การเคลื่อนไหวของร่างกาย การเคลื่อนที่ของตำแหน่งนิ้ว (Position) อย่างแม่นยำ เพราะไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีที่ไม่มีชิ้นเสียงที่ชัดเจน นักศึกษาบางคนมีพื้นฐานในการฟังดนตรีมาจากเพลงพื้นบ้านอีสาน เพราะทำนองเพลงหรือ “ลาย” ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เกิดก็ว่าได้ จนกลายเป็นสายเลือดที่ติดตัวเขามาตั้งแต่เด็กจนโต จนยากที่จะแยกออกจากกันได้ ส่วนใหญ่ในชีวิตประจำวันเราจะได้ยินทำนองเพลงพื้นบ้านอีสานในงานพิธีต่างๆ เช่น งานบวช งานแต่ง งานขึ้นบ้านใหม่ งานพิธีเปิดงานต่างๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี หรือทั่วภาคอีสาน บางคนมีพื้นฐานมาค่อนข้างดี ทั้งในทางด้านปฏิบัติ และทฤษฎีทักษะการฟัง แต่มีบางคนที่ยังมีพื้นฐานน้อยหรืออาจจะไม่มีพื้นฐานมาเลยแม้แต่น้อย เพราะเด็กส่วนมากที่เข้ามาศึกษาเป็นนักศึกษาที่มาจาก ชุมชนชนบท ต่างอำเภอ หรือมาจากต่างจังหวัดก็มี ในทางปฏิบัติของดนตรีจะเป็นเรื่องยากมากถ้านักศึกษาที่เข้ามาเรียนไม่มีพื้นฐานในเรื่องดนตรีมาเลย ยิ่งที่เป็นเครื่องที่ต้องใช้ทักษะในการฟังมากๆ เช่น “ไวโอลิน” ไวโอลินนับว่าเป็นเครื่องดนตรีที่มีความยากอย่างมาก เพราะว่าเป็นเครื่องดนตรีที่ไม่มีชิ้นเสียงที่ชัดเจน โดยต้องใช้ความเชี่ยวชาญและความชำนาญของผู้เล่นอย่างมาก ทั้งเรื่อง ทฤษฎี การฟัง การเคลื่อนไหวของร่างกาย การเคลื่อนที่ตำแหน่งนิ้ว (Position) อย่างแม่นยำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการฝึกหัดไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการปฏิบัติทักษะไวโอลินเบื้องต้น โดยผ่านกระบวนการทางทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไวโอลิน

ดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชูกิขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น โดยผู้วิจัยได้นำเอาบทเพลงพื้นบ้านอีสานที่

เป็นเพลงแม่ของภาคอีสานมาประยุกต์ใช้กับการสร้างแบบฝึกไวโอลิน เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้ใช้ในการฝึกเล่นไวโอลินมีความเป็นอิสระคุ้นเคยกับทำนองที่เคยได้ยินในการฝึกทักษะการเล่นไวโอลินได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพนั้น การฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ย่อมทำให้ฝึกคล่องแคล่วสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัด ทอดทิ้งไปนานๆ แล้วย่อมทำได้ไม่ดีเหมือนเดิม เมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำๆ ซ้ำๆ จะช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับการเรียนการสอนเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานตามแนวคิดของชูชุกี

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Document) และการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง (Sample) โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยคือ 1) แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี 2) แบบประเมินประสิทธิภาพแบบฝึกไวโอลิน 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานตามแนวคิดของชูชุกี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกีผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย จากการเก็บข้อมูลในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. หลักการเลือกบทเพลงพื้นบ้านอีสานที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1/2560 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ที่เลือกเรียนวิชาเอกไวโอลิน จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือดังนี้

1. แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี
2. แบบประเมินประสิทธิภาพแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี
3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานตาม

แนวคิดของชูชุกี

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. สร้างแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี

1.1 ศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เพื่อวิเคราะห์เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และเนื้อหา เพื่อเป็นข้อมูลนำมาสร้างแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้าน ทฤษฎี ตัวโน้ต สัญลักษณ์ต่างๆ และการปฏิบัติไวโอลิน ทำทางการเคลื่อนไหว การถ่ายทอด การสร้างแบบฝึกไวโอลิน

1.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด เทคนิคในการสร้างแบบฝึกหัดไวโอลินของชูชุกี เล่ม 1 (Suzuki Violin Book 1) ทั้งด้านของ คีย์ซิกเนเจอร์ (Key Signature) สเกล (Scale) และเทคนิคต่างๆ ในการปฏิบัติของไวโอลิน เช่น พิสซิกาโต้ (Pizzicato) สตัคคาโต้ (Staccato) สเลอ (Slur) โน้ตจร (Accidental Note) โน้ตประดับ (Grate Note)

- 1.4 วิเคราะห์เนื้อหาและเลือกบทเพลงพื้นบ้านอีสาน เพื่อนำมาใช้ประกอบในการสร้าง

แบบฝึกไวโอลิน จำนวน 8 เพลง ดังนี้ 1) ลายเตี้ยโขง 2) ลายเตี้ยพม่า 3) ลายแม่ฮ้าง กล่อมลูก 4) ลายโปงลาง 5) ลายมโหรีอีสาน 6) ลายนกไขบินข้ามทุ่ง 7) ลายสุดแสน 8) ลายแมงกูดอมดอก โดยได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ทางด้านไวโอลิน จำนวน 3 ท่านและผู้เชี่ยวชาญทางด้านเพลงพื้นบ้านอีสาน จำนวน 2 ท่าน รวมผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 5 ท่าน โดยมีรายชื่อดังนี้ รองศาสตราจารย์ดร.โกวิทย์ ชันธิศิริ ผู้เชี่ยวชาญด้านไวโอลิน ดร.สมจิตร ไสสุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวผู้เชี่ยวชาญด้านไวโอลิน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญชัย ชนไฟโรจน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเพลงพื้นบ้านอีสาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทินกร อัดไพบูลย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเพลงพื้นบ้านอีสาน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒผู้เชี่ยวชาญด้านไวโอลิน

1.5 ดำเนินการสร้างแบบฝึกไวโอลิน จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และกระบวนการวัดผลประเมิน

1.6 นำแบบฝึกไวโอลินส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมและความสอดคล้องตามหลักจิตวิทยาการสอนดนตรี การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดการประเมินผล โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ทฤษฎีดนตรี ด้านสื่อการสอนการปฏิบัติไวโอลิน

ตัวอย่างลายเพลงพื้นบ้านอีสานที่ใช้ในแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานตามแนวคิดของชูชุกี

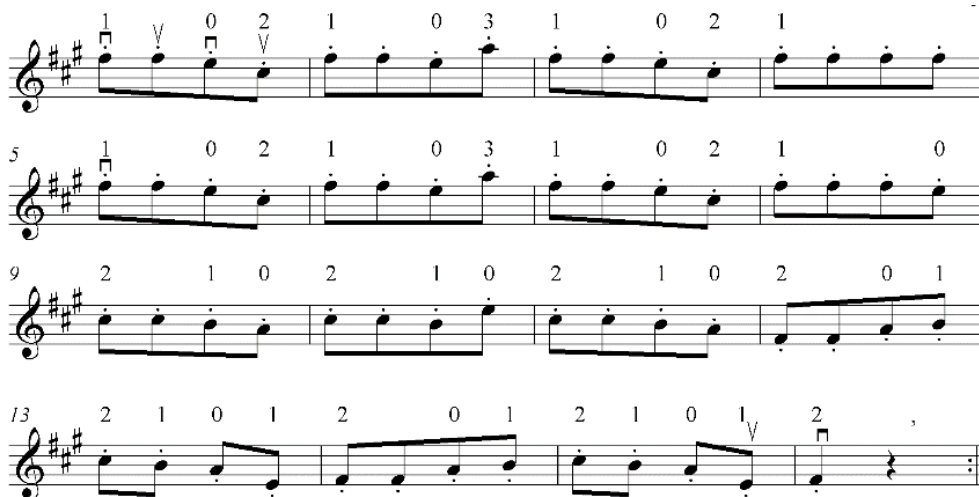
แบบฝึกที่ 1 เพลงเตี้ยโขง

เตี้ยโขง

เพลงพื้นบ้านอีสาน

ความเร็ว = 80

E-San Folksong.

ที่มา: ผู้วิจัย

2. สร้างแบบประเมินประสิทธิภาพแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชูกิ เป็นแบบประเมินประสิทธิภาพแบบฝึกไวโอลิน โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินประสิทธิภาพ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	ดีมาก
3.51 – 4.50	ดี
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	พอใช้
1.00 – 1.50	ยังต้องปรับปรุง

3. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชูกิเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกไวโอลินที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยปรับปรุงจากแบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาของประณต พลอาษา (2545) แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ มีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.50 – 5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	พึงพอใจมาก
2.50 – 3.49	พึงพอใจปานกลาง
1.50 – 2.49	พึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	พึงพอใจน้อยที่สุด

หลักการเลือกบทเพลงพื้นบ้านอีสานที่ใช้ในการวิจัย

แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี ตามหัวข้อของการวิจัยเล่มนี้ เป็นการนำเอาลายเพลงพื้นบ้านอีสานมาเพื่อสร้างแบบฝึกไวโอลิน ซึ่งจะเลือกบทเพลงพื้นบ้านอีสานที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดของชูชุกีไวโอลินเล่มที่ 1 โดยผู้วิจัยได้ขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีพื้นบ้านอีสาน เพื่อขอความคิดเห็นในการเลือกบทเพลง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้สรุปหลักการในการเลือกเพลงดังนี้

1. เลือกบทเพลงพื้นบ้านอีสานต้องมีทำนองสั้นๆ กระทัดรัดไม่ยาวจนเกินไป และสามารถจดจำได้ง่าย

2. เลือกบทเพลงพื้นบ้านอีสานที่ยังคงเป็นที่มีความนิยมเล่นกันอยู่อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

3. เลือกบทเพลงพื้นบ้านอีสานที่มีความสอดคล้องกับแบบฝึกไวโอลินชูชุกีเล่ม 1 ทั้งด้านของคีย์ (Key signature) สเกล (Scale) และเทคนิคต่างๆ ในการปฏิบัติของไวโอลิน เช่น พิซซิกคาโต้ (Pizzicato) สตักคาโต้ (Staccato) สเลอ (Slur) ไน้ตจ (Accidental Note) ไน้ตประดับ (Grate Note)

เมื่อทำการเลือกบทเพลงที่นำมาเพื่อสร้างแบบฝึกไวโอลินได้จำนวน 8 ลาย ดังนี้ 1) ลายเตี้ยโขง 2) ลายเตี้ยพม่า 3) ลายแม่ฮ้างกล่อมลูก 4) ลายโปงลาง 5) ลายมโหรีอีสาน 6) ลายนกไขบินข้ามทุ่ง 7) สุดแสน 8) ลายแมงกูดอมดอก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล 1/60 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 12 คน ดำเนินการทดลองดังนี้

1. ดำเนินการทดลองแบบฝึกทั้งหมด 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง ต่อ 1 สัปดาห์ รวม 64 ชั่วโมง

2. ทำการวัดผลการเรียน หลังเรียน ทุกสัปดาห์ ทำการประเมินโดยผู้วิจัย

3. ทำการวัดผลในการทดลองในสัปดาห์ที่ 16 โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

4. แจกแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานตามแนวคิดของชูชุกี

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้แบบฝึกไวโอลินกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไวโอลินโดยทำการนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้แบบฝึกไวโอลินกับกลุ่มตัวอย่าง มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่า ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

สรุปผลการทดลองการใช้แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกีกับกลุ่มตัวอย่าง สรุปผลได้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเท่ากับ 56.08 คิดเป็นร้อยละ 70.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.15 แปลผลได้ว่า นักศึกษาสามารถบรรเลงเพลงพื้นบ้านอีสานอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ส่วนคะแนนเฉลี่ยรวมทดสอบหลังเรียนเท่ากับ คะแนนเฉลี่ย 60.08 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.19 สามารถแปลผลได้ว่า นักศึกษาสามารถ ปฏิบัติตามแบบฝึกและบรรเลงเพลงพื้นบ้านอีสานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้อย่างถูกต้องอยู่ในระดับที่ดีที่สุด และจากการวิเคราะห์ผลคะแนนระหว่างเรียนของนักศึกษาจากการสังเกตของผู้วิจัยในแต่ละคนพบว่า ผลคะแนนรวมจากแบบฝึกหัดที่นักศึกษาสามารถทำคะแนนได้สูงที่สุดคือบทเพลง ลายโปงลาง เนื่องจาก ลายโปงลางนั้นเป็นลายที่สั้นกะทัดรัด สามารถจดจำทำนองเพลงได้อย่างรวดเร็ว และเป็นลายทำนองที่นักศึกษามีความคุ้นเคยมาก่อน และแบบฝึกที่นักศึกษาทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือ เพลงลายแม่ฮ้างกล่อมลูก เนื่องจาก ลายแม่ฮ้างกล่อมลูกเป็นบทเพลงที่ให้ความรู้สึกโศกเศร้าแสดงถึงอารมณ์ของแม่ฮ้างที่โดนสามีทิ้งให้อยู่ดูแลเลี้ยงลูกอย่างเดียวดาย ซึ่งต้องใช้อารมณ์และความรู้สึกของผู้ที่บรรเลงอย่างมาก เป็นบทเพลงที่ค่อนข้างยาวพอสมควร และมีเทคนิคต่าง ๆ ในการเล่นไวโอลินมากที่สุดในแบบฝึก

2. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นเมืองอีสาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.11 เหตุที่นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน จากการสังเกตในระหว่างการทดลองแสดงให้เห็นว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาการเล่นไวโอลินของนักศึกษาประสบผลสำเร็จทั้งในทาง ทฤษฎีและปฏิบัติ รวมทั้งเทคนิคต่างๆในการเล่นไวโอลิน ทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึภาคภูมิใจในตัวเองที่ได้บรรเลงเพลงอีสานด้วยไวโอลินซึ่งเป็นเพลงประจำท้องถิ่นของตัวเอง เพื่อเป็นการสืบทอด และเผยแพร่ให้บุคคลทั่วไปได้รู้จัก มีความพยายามในการฝึกซ้อมทำให้มีความพึงพอใจ และรู้สึกว่าตนเองมีการพัฒนาในการบรรเลงไวโอลินมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน แต่เมื่อแยกกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำ พบว่า นักศึกษาขาดความมั่นใจในการแสดงออก ทางด้านแสดงความคิดเห็นและขาดความสนใจในการเรียน และไม่มีการจดบันทึกในขณะที่มีการเรียนการสอน จึงส่งผลให้ นักศึกษาขาดการเชื่อมต่อระหว่างอาจารย์ผู้สอน กับนักศึกษาจึงไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นในระหว่างเรียนเท่าที่ควร

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาอภิปรายผลดังนี้

1. จากการทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน พบว่าแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.10/76.35 โดยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ที่ 70/70 สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานตามแนวคิดของชูชุกี ได้ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านไวโอลินและเพลงพื้นเมืองอีสาน มีการปรับปรุงตามข้อเสนอทุกขั้นตอนการ

พัฒนาเป็นไปทีละขั้นอย่างมีระบบ นอกจากนี้แล้ว หลังจากการปรับปรุงแก้ไข เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงได้นำเครื่องมือไปทดลองกับนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมปลายไม่ใช่อีกกลุ่มตัวอย่างจริง รวมทั้งหมดสามโรงเรียน ดังนี้ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการอุบลราชธานี โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช และ โรงเรียนนารีนุกูล นำแบบฝึกกลับมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องจากการสังเกตและสัมภาษณ์ผู้เรียน จึงทำให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด เมื่อนำมาทดลองจึงทำให้นักศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวโอลิน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก เมื่อคะแนนเฉลี่ยหลังจากการทดลองเพิ่มขึ้นก็แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกไวโอลินมีประสิทธิภาพเพิ่มทักษะในการเรียนปฏิบัติไวโอลินได้อย่างดี อันเนื่องมาจากการสร้างแบบฝึกอย่างมีขั้นตอน ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย โดยมีการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหา ด้านการปฏิบัติทักษะไวโอลิน รวมไปถึงเทคนิคต่างๆและ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองภาคสนาม (Field Testing) โดยนำแบบฝึกไวโอลิน ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองจริง กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ซึ่งไม่เคยเรียนวิชาปฏิบัติไวโอลินมาก่อน จำนวน 1 กลุ่มเรียน รวม 12 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไวโอลิน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 70/70 ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยรวมจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเท่ากับ 56.08 คิดเป็นร้อยละ 70.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.15 แปลผลได้ว่า นักศึกษาสามารถบรรเลงเพลงพื้นบ้านอีสานอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ส่วนคะแนนเฉลี่ยรวมทดสอบหลังเรียนเท่ากับ คะแนนเฉลี่ย 60.08 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.19 สรุปได้ว่า แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.10/76.35 โดยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ที่ 70/70 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรวลี ทองคำ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพการเล่นไวโอลินระดับพื้นฐานด้วยวิธีการร้องโน้ตสากลแบบโดยายที่ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนแบบฝึกหัดการร้องโน้ตสากลแบบโดยายที่จำนวน 5 คน สามารถเล่นบทเพลงที่กำหนด ทั้งระดับเสียงและจังหวะในระดับถูกต้องมาก ถึงถูกต้องมากที่สุด โดยมีนักเรียนที่เล่นบทเพลงได้ในระดับถูกต้องมากที่สุดจำนวน 4 คน และนักเรียนที่เล่นได้ในระดับถูกต้องมาก จำนวน 1 คน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้คือ นักเรียนจำนวนร้อยละ 70 ของจำนวนผู้เรียนที่เรียนจากแบบฝึกหัดการร้องโน้ตสากลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถเล่นบทเพลงที่กำหนด ทั้งระดับเสียงและจังหวะในระดับถูกต้องมาก ถึงถูกต้องมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จาริ สุขบุญสังข์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นไวโอลินสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะการเล่นไวโอลินสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 และเพื่อศึกษาผลการใช้ชุดฝึกการเล่นไวโอลิน ใน 2 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมทางการเรียนไวโอลิน โดยมีกลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ภาคเรียนที่ 2/2552 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 4 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้ง 4 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติไวโอลินได้คะแนนเฉลี่ย 103.50 คิดเป็นร้อยละ 88.16 มีคะแนนพฤติกรรมการเรียนวิชาปฏิบัติไวโอลินของนักเรียน หลังการเรียนวิชาปฏิบัติไวโอลิน ได้คะแนนเฉลี่ย 87.50 คิดเป็นร้อยละ 87.50 และมีผลการเรียนวิชาปฏิบัติไวโอลินโดยรวมของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกการเล่นไวโอลิน ได้คะแนนเฉลี่ยที่ 219.75 คิดเป็นร้อยละ 87.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 80 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานตามแนวคิดของชูชุกี พบว่าความพึงพอใจของผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อ แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานั้นมีเนื้อหาครอบคลุม นำเอาวิธีการต่างๆ มาจัดวางได้อย่างเหมาะสมลงตัว ทำให้แบบฝึกมีความน่าสนใจ ช่วยให้เข้าใจในเนื้อหาได้ง่าย จึงสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน และส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกไวโอลินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐ เชียงทอง (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ต

แรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับขั้นต้น ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรี ประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับขั้นต้น มีประสิทธิภาพ 76.66/74.44 สูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนด 70/70 แสดงว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพเป็นไปตามสมมุติฐาน 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโน้ตแรกเห็นมากขึ้นหลังจากใช้แบบ ฝึก คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนได้ 6.92 และหลังเรียนได้ 11.16 ซึ่งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ 3) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึก เฉลี่ย 4.11 ซึ่งอยู่ในระดับมากยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Hornby (2000) กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจของบุคคลนั้นมีสาเหตุมาจากความรู้สึกระบายความสำเร็จการที่บุคคลได้รับสิ่งที่ตรงต่อความต้องการรวมถึงผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการทำงานเช่นเดียวกับ แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ สนุกสนาน ตื่นเต้น และมีทัศนคติที่ดีต่อบทเพลงอีสานและแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทุกขั้นตอน ทำให้สามารถรับความรู้เพิ่มเติมทักษะด้วยวิธีการเล่นไวโอลินในรูปแบบใหม่ๆ ได้ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไปในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 แบบฝึกไวโอลินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำมาใช้กับผู้เริ่มฝึกหัดไวโอลินในระดับขั้นพื้นฐานได้

1.2 แบบฝึกไวโอลินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเพื่อเป็นการปรับปรุงพื้นฐานในการเรียนไวโอลินได้

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาบทเพลงพื้นบ้านอีสาน เพื่อประกอบการเรียนการสอนสำหรับเครื่องสายสากลชนิดอื่น ๆ เช่น วิโอล่า เชลโล่ และ ดับเบิลเบส เป็นต้น เนื่องจากเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายสากลเป็นเครื่องดนตรีที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อนในการฟังเสียงและผู้เล่นจะต้องสร้างเสียงที่ถูกต้องและมีคุณภาพเสียงที่ดี จึงมีความจำเป็นมากในการสร้างแบบฝึกครั้งต่อไป

2.2 สำหรับการวิจัยแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี ผู้วิจัยสามารถพัฒนาทักษะการเล่นไวโอลินในระดับสูงได้โดยการพัฒนา ในรูปแบบของ วาริเอชัน (Variation) โพสิชัน (Positions) และ การสืข้ามสาย (Changing string) การสืดับเบิลสต็อป (Double Stop) เป็นต้น เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการเล่นไวโอลินโดยผ่านกระบวนการฝึกด้วยแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานให้เทียบเท่ากับระดับสากล

เอกสารอ้างอิง

โกวิทย์ ชันธศิริ. (2550). *ดุริยางคศิลป์ตะวันตก(เบื้องต้น)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จารุวรรณ ธรรมวัตร. (2543). *ภูมิปัญญาอีสาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). อุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเซต.

จารี สุขบุญสังข์. (2553). *ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นไวโอลินสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4*. (วิทยานิพนธ์. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

- ฉัตรวลี ทองคำ. (2556). การศึกษาประสิทธิภาพการเล่นไวโอลินระดับพื้นฐานด้วยวิธีการร้องโน้ตสากลแบบ
 โดยย่ายี่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพายัพ).
- ณัฐ เชียงทอง. (2555). แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์
 คลาสสิกในระดับขั้นต้น. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- ประณต พลอาษา. (2545). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาทฤษฎีดนตรีสากล เรื่อง ตรัย
 แอคในสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันราชภัฏ
 อุบลราชธานี).

สาขาวิชาดนตรี. (2559). หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559.
 อุบลราชธานี: สาขาวิชาดนตรีสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 อุบลราชธานี.

Ginger, C. (2001). Rainbow solfege rainbow solfege. International journal of music
 Education, 9(2), 32.

Hornby, A .F. (2000). Advance learner's dictionary (6th ed.). London: Oxford University.

Eubanks, K. (2014). Essays in the theory and practice of the Suzuki method. Doctor of
 Musical Arts Thesis. New York: University of New York.

Starr, W. (2000). The Suzuki violinist: A guide for teachers and parents. (Rev. ed.). USA:
 SummyBirchard Music.

Translated Thai References

Kovit Kantasiri. (2007). Western Music (Basic). Bangkok: Publisher of
 Chulalongkorn University.

Jaruwan Thammawat. (2000). Isan Local Wisdom. (3rd ed.). Ubon Ratchathani: Siritham
 Offset.

Charee Sukboonsang. (2010). Results of Using Violin Performing Skill Package for 4th grade
 Students. (Master of Education Thesis, Chiangmai University).

Chatvalee Thongkham. (2013). A Study of Effectiveness of Learning Basic Violin Playing by
 Using "Movable Do" Method. (Master of Arts Thesis, Payap University).

Nut Chiamgthong. (2012). Sight-Reading Exercises with Accompaniment for the Beginner
 of the Classical Guitar. Master of Arts Thesis, Mahidol University).

Pranote Polasa. (2002). The Development of a Computer Assisted Instruction Programme
 of Triads in Music theory course in Rajabhat Institute Ubon Rajathani. (Master of
 Education Thesis, Rajabhat Institute Ubon Ratchathani).

Department of Music. (2016). Bachelor of Arts Program in Music Curriculum Improvement,
 2016. Ubon Ratchathani: Department of Music, Faculty of Humanities and Social
 Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University.